

UDKAST AF 15/08/17 til
Forslag

til

Lov om tilgængelighed af offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer¹

Formål

§ 1. Lovens formål er at gøre offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige for brugere, navnlig for personer med handicap.

Anvendelsesområde

§ 2. Loven finder anvendelse på offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på websteder og mobilapplikationer, der tilhører:

- 1) Tv- og radioorganer, som er pålagt en public service forpligtelse.
- 2) NGO'er, der ikke leverer tjenesteydelser, som er væsentlige for offentligheden, eller som specifikt vedrører behovene hos eller er beregnet til personer med handicap.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på websteders og mobilapplikationers indhold vedrørende:

- 1) Dokumentformater, der er offentliggjort inden den 23. september 2018, medmindre sådant indhold er nødvendigt for aktive administrative processer i forbindelse med de opgaver, som den offentlige myndighed varetager.
- 2) Forud-indspillede tidsafhængige medier, der er offentliggjort inden den 23. september 2020.
- 3) Tidsafhængige livemedier.

---

¹ Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer, EU-Tidende 2016 nr. L 327, side 1.

- 4) Onlinekort og kortlægningstjenester, så længe væsentlige oplysninger gives på en tilgængelig digital måde for så vidt angår kort, der er bestemt til navigationsbrug.
- 5) Tredjepartsindhold, der hverken er finansieret eller udviklet af eller er under kontrol af den pågældende offentlige myndighed.
- 6) Reproduktioner af genstande fra kulturhistoriske samlinger, der ikke kan gøres fuldt tilgængelige på grund af enten
  - a) uforenelighed af tilgængelighedskravene med enten konservering af den pågældende genstand eller reproduktionens autenticitet (eksempelvis kontrast), eller
  - b) manglende automatiserede og omkostningseffektive løsninger, der let kan udtage teksten fra manuskripter eller andre genstande fra kulturhistoriske samlinger og omforme den til indhold, der er forenelig med tilgængelighedskravene.
- 7) Indhold på ekstranet og intranet, som er offentliggjort inden den 23. september 2019, indtil sådanne websteder undergår en væsentlig revision.
- 8) Indhold på websteder og i mobilapplikationer, der kvalificeres som arkiver, som hverken er opdateret eller redigeret efter den 23. september 2019.

Stk. 4. Ministeren for offentlig innovation kan fastsætte regler om at undtage skolers, børnehavers og vuggestuers websteder og mobilapplikationer fra lovens anvendelsesområde. Dette gælder ikke indhold, der er forbundet med væsentlige administrative onlinefunktioner.

Definitioner

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) Offentlig myndighed: Statslige, regionale og kommunale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller en eller flere af sådanne offentligretlige organer, hvis disse sammenslutninger er oprettet specifikt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter.
- 2) Offentligretlige organer, som omfattet af definitionen i nr. 1: Organer,
  - a) der er oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter,
  - b) der er juridiske personer, og
  - c) som for mere end halvdelen vedkommende finansieres af staten, regionale eller kommunale myndigheder eller af andre offentligretlige organer eller er underlagt ledelsesmæssig kontrol af disse myndigheder eller organer eller har en bestyrelse eller direktion eller et tilsynsråd, hvor mere end halvdelen af medlemmerne udpeges af staten, regionale eller kommunale myndigheder eller andre offentligretlige organer.
- 3) Mobilapplikationer: Applikationssoftware, der er udformet og udviklet af eller på vegne af offentlige myndigheder til brug for den brede offentlighed på mobile enheder såsom smartphones og tablets. Mobilapplikationer omfatter

ikke den software, der kontrollerer disse enheder (mobile operativsystemer) eller hardware.

- 4) Standard: En standard som defineret i Euro-Parlaments og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012, artikel 2, nr. 1.
- 5) Europæisk standard: En europæisk standard som defineret i Euro-Parlaments og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012, artikel 2, nr. 1, litra b.
- 6) Harmoniseret standard: En harmoniseret standard som defineret i Euro-Parlaments og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012, artikel 2, nr. 1, litra c.
- 7) Tidsafhængige medier: Medier af følgende typer: kun audio, kun video, audio og video samt audio og/eller video kombineret med interaktion.
- 8) Genstande fra kulturhistoriske samlinger: Privat eller offentligt ejede goder, der har historisk, kunstnerisk, arkæologisk, æstetisk, videnskabelig eller teknisk interesse, og som indgår i samlinger, der konserveres af kulturelle institutioner såsom biblioteker, arkiver og museer.

Krav til websteders og mobilapplikationers tilgængelighed

§ 4. Offentlige myndigheder skal sikre, at deres websteder og mobilapplikationer er mere tilgængelige ved at gøre dem opfattede, anvendelige, forståelige og robuste, som det fremgår af § 5, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis den offentlige myndighed vurderer, at overholdelse af tilgængelighedskravene i stk. 1 medfører en uforholdsmæssig stor byrde, kan den offentlige myndighed vælge at undlade at overholde tilgængelighedskravene. Den offentlige myndighed skal ved vurderingen tage hensyn til

- 1) den offentlige myndigheds størrelse, ressourcer og art, og
- 2) de anslåede omkostninger og fordele for den offentlige myndighed i forhold til de anslåede fordele for personer med handicap under hensyntagen til hyppigheden og varigheden af brugen af det specifikke websted eller den specifikke mobile applikation.

Stk. 3. Hvis den offentlige myndighed undlader at overholde tilgængelighedskravene i stk. 1, skal myndigheden i tilgængelighedserklæringen, jf. § 6, redegøre for de dele af tilgængelighedskravene, som ikke kunne overholdes, og om muligt anvise et tilgængeligt alternativ.

Formodning for overensstemmelse med tilgængelighedskravene

§ 5. Indhold af websteder og mobilapplikationer, der opfylder harmoniserede standarder eller dele heraf, formodes at være i overensstemmelse med de i § 4, stk. 1, fastsatte tilgængelighedskrav.

Stk. 2. Hvis der ikke er offentliggjort referencer til de harmoniserede standarder, der er omhandlet i stk. 1, formodes indhold af websteder, der opfylder de

relevante krav i europæisk standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) eller dele her af, at være i overensstemmelse med de i § 4, stk. 1, fastsatte tilgængelighedskrav, der er omfattet af disse relevante krav eller dele heraf.

Stk. 3. Hvis der ikke er offentliggjort referencer til harmoniserede standarder, der er omhandlet i stk. 1, formodes mobilapplikationers indhold, der opfylder de tekniske specifikationer eller dele heraf, at være i overensstemmelse med de i § 4, stk. 1, fastsatte tilgængelighedskrav, der er omfattet af disse tekniske specifikationer eller dele heraf.

Stk. 4. Hvis der ikke er offentliggjort referencer til de harmoniserede standarder, der er omhandlet i stk. 1, og tekniske specifikationer, som omhandlet i stk. 3, ikke findes, formodes indhold af mobilapplikationer, der opfylder de relevante krav i europæisk standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) eller dele heraf, at være i overensstemmelse med de i § 4, stk. 1, fastsatte tilgængelighedskrav, der er omfattet af disse relevante krav eller dele heraf.

Tilgængelighedserklæring

§ 6. De offentlige myndigheder skal afgive og ajourføre en detaljeret, udtømmende og klar tilgængelighedserklæring i et tilgængeligt format vedrørende deres websteder og mobilapplikationers overholdelse af denne lov.

Stk. 2. Tilgængelighedserklæringen skal afgives ved anvendelse af den til enhver tid gældende standardtilgængelighedserklæring, udformet af Europa-Kommissionen, og skal offentliggøres på den offentlige myndigheds websted. For så vidt angår mobilapplikationer kan tilgængelighedserklæringen i stedet offentliggøres sammen med andre oplysninger, der fremgår, der hvor applikationen downloades.

Monitorering og rapportering

§ 7. Digitaliseringsstyrelsen monitorerer periodisk de offentlige myndigheders overholdelse af § 4, stk. 1, efter den monitoreringsmetode, som Europa-Kommissionen fastsætter.

Stk. 2. Ministeren for offentlig innovation kan fastsætte nærmere regler for monitoreringen, herunder krav om indrapportering, proces, frekvens mv.

Håndbavelsesprocedure

§ 8. Digitaliseringsstyrelsen fører tilsyn med overholdelse af § 4, stk. 1, om offentlige myndigheder har været berettiget til at undtage indhold efter § 4, stk. 2, og med overholdelse af § 6.

Stk. 2. Digitaliseringsstyrelsen beslutter, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag.

Stk. 3. De offentlige myndigheder skal give Digitaliseringsstyrelsen adgang til at tilgå alle løsninger, som er beskyttet af login.

Stk. 4. Digitaliseringsstyrelsen kan meddele påbud efter stk. 1 om, at den offentlige myndighed skal:

- 1) Gøre konkret indhold tilgængeligt.
- 2) Sikre en fyldestgørende og opdateret tilgængelighedserklæring.
- 3) Anvise konkret tilgængeligt alternativ.

Stk. 5. Ministeren for offentlig innovation kan fastsætte nærmere regler om tilsynet.

Ikrafttræden

§ 9. Loven træder i kraft den 23. september 2018, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Loven finder anvendelse fra den 23. september 2019 på offentlige myndigheders websteder, der offentliggøres efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Loven finder anvendelse fra den 23. september 2020 på offentlige myndigheders websteder, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Loven finder anvendelse fra den 23. juni 2021 på offentlige myndigheders mobilapplikationer.

Grønland og Færøerne

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Stk. 3. Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1) *Lovforslagets formål og baggrund*
- 2) *Forholdet til anden relevant lovgivning*
- 3) *Lovforslagets hovedindhold*
- 4) *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
- 5) *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 6) *Administrative konsekvenser for borgerne*
- 7) *Miljømassige konsekvenser*
- 8) *Forholdet til EU-retten*
- 9) *Sammenfattende skema*
- 10) *Hørte myndigheder og organisationer mv.*

1. Lovforslagets formål og baggrund

Hensigten med lovforslaget er implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (webtilgængeligheds-direktivet).

Direktivets formål er at gøre offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige for brugere, navnlig for personer med handicap.

Det fremgår af Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tilgængelighed af offentlige organers websteder COM(2012) 721 final af 3. december 2012, at antallet af borgere med funktionsnedsættelser eller handicap i 2012 anslås til at være 80 mio. mennesker i Europa, og at dette tal kan stige i takt med, at EU's befolkning ældes. Det fremgår endvidere af direktivforslaget, at direktivet specifikt er rettet mod offentlige organer, da disse tilbyder information og tjenesteydelser, der har stor betydning for borgerne. Europa-Kommissionen forventer, at en harmonisering af de europæiske regler på tilgængelighedsområdet vil føre til et større marked for udvikling af tilgængelige websteder, og at dette vil medføre billigere webtilgængelighed og flere tilgængelige websteder. På den baggrund vil en harmonisering af de europæiske regler gavne virksomheder, myndigheder og borgere.

Internettet er en vigtig informationskilde, som samtidig giver adgang til en lang række tjenester. Særligt på de offentlige myndigheders websteder kan findes vigtig information, som i mange tilfælde er nødvendig for borgernes deltagelse i

samfundet. De offentlige myndigheders websteder er tillige indgangen til borgernes digitale kommunikation med de offentlige myndigheder. Det er derfor i stigende grad væsentligt, at den altovervejende hovedpart af befolkningen har adgang til offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer og kan få fuld glæde af dem.

Formålet med lovforslaget er derfor i overensstemmelse med direktivets indhold at gøre det nemmere for personer med handicap, især hørehæmmede, døve, blinde og personer med nedsat syn eller andre former for funktionsnedsættelser, at benytte offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer.

Hensigten med loven er at fastsætte krav om, at offentlige myndigheder skal anvende bestemte standarder for at gøre deres websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige. Det betyder eksempelvis, at billeder skal forsynes med billedtekst, så blinde og personer med synsnedsættelse kan få læst op, at der er et billede på siden, og hvad der fremgår af det pågældende billede. Et andet eksempel er, at det skal være muligt at navigere på et websted uden brug af computermus eller andet pegeredskab, da det kan være svært for personer med visse handicaps at bruge en sådan. Det skal også være muligt at lytte til tekst, hvis belysningen ikke er optimal eller at læse undertekster til en video, hvis lyden ikke er god. Simple ændringer vil gøre webstederne og mobilapplikationer mere brugervenlige, og vil dermed gøre det nemmere for alle at anvende disse tjenester.

Lovforslaget medfører tillige, at de offentlige myndigheder skal offentliggøre og ajourføre erklæringer om, i hvilket omfang deres websteder og mobilapplikationer lever op til tilgængelighedskravene (tilgængelighedserklæringer). De offentlige myndigheder skal sikre, at det fremgår af deres websted, hvor borgeren kan henvende sig, hvis der er indhold, der ikke er tilgængeligt.

Det er forventningen, at borgerne vil nyde godt af bredere adgang til offentlige tjenester via websteder og mobilapplikationer, og at borgerne vil modtage tjenesteydelser og oplysninger, der letter deres hverdag og udøvelse af deres rettigheder. Derudover er det forventningen, at borgerne vil blive mere selvhjulpne og dermed i mindre grad rette fysisk og telefonisk kontakt til de offentlige myndigheder.

Øget tilgængelighed vil således gavne såvel borgere som de offentlige myndigheder.

2. Forholdet til anden relevant lovgivning

Området er ikke lovreguleret i dag.

Der er på europæisk plan fastsat en europæisk tilgængelighedsstandard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), der fastsætter tilgængelighedsprincipper og tekniske krav på de fleste digitale områder, herunder for websteder og mobilapplikationer. Standarden er fastsat af den europæiske standardiseringsorganisation ETSI (Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation), CEN (Den Europæiske Standardiseringsorganisation) og CENELEC (Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering). I denne henvises til standarden WCAG 2.0 - Retningslinjer for tilgængeligt webindhold. WCAG definerer, hvordan webindhold kan gøres mere tilgængeligt for personer med handicap.

I Danmark blev WCAG vedtaget som en af de fællesoffentlige standarder for it-løsninger i forbindelse med aftale om anvendelse af åbne standarder i det offentlige, som blev indgået mellem regeringen, KL og Danske Regioner i oktober 2007. Aftalen trådte i kraft den 1. januar 2008, og forpligter således allerede de offentlige myndigheder til at anvende denne standard.

Danmark har den 13. juli 2009 tiltrådt FN's konvention af 13. december 2006 om rettigheder for personer med handicap. Af konventionens artikel 9 fremgår det, at deltagerstaterne, med henblik på at gøre det muligt for personer med handicap at få et selvstændigt liv og deltage fuldt ud i alle livets forhold, skal træffe passende foranstaltninger til at sikre, at personer med handicap på lige fod med andre har adgang til de fysiske omgivelser og transportmuligheder, den information og kommunikation, herunder informationsteknologi, kommunikationsteknologi og kommunikationssystemer, og de øvrige faciliteter og tilbud, der er åbne for eller gives offentligheden, både i byområder og i landdistrikter. Herunder skal deltagerstaterne fremme adgangen for personer med handicap til ny teknologi og nye systemer på informations- og kommunikationsområdet, herunder internettet. Webtilgængelighedsdirektivets præambel nummer 12 henviser til denne FN-konvention.

I dansk lovgivning findes eksempler på, at der er henvist til disse standarder.

Det er eksempelvis i udbudsloven, jf. lov nr. 1564 af 15. december 2015 anført, at ved alle indkøb, som er beregnet til anvendelse af fysiske personer, skal der være opmærksomhed på, at de tekniske specifikationer skal fastsættes under hensyntagen til adgangsmuligheder for borgere med handicap eller design for samtlige brugere. Dette gælder uanset, om det er ordregivers personale eller andre persongrupper, eksempelvis offentligheden i almindelighed, der skal anvende det indkøbte. Hvis der er vedtaget obligatoriske retsakter på EU-niveau, kan kravet opfyldes ved at henvise til denne regulering i de tekniske specifikationer. Ved offentlige indkøb af websteder skal offentlige myndigheder derfor være opmærksom på, at disse løsninger skal være tilgængelige for borgere med funktionsnedsættelse. Dette kan sikres ved, at der i de tekniske specifikationer henvises til, at standarden EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) – Accessibility

requirements for public procurement of ICT products and services in Europe – skal overholdes.

Et andet eksempel på, at der i lovgivningen er henvist til disse standarder, er lovbemærkningerne til de fire bølge love om overgang til obligatorisk digital selvbetjening, jf. lov nr. 558 af 18. juni 2012, lov nr. 622 af 12. juni 2013, lov nr. 552 af 2. juni 2014 og lov nr. 742 af 1. juni 2015, hvor det forudsættes, at relevante myndigheder sikrer, at de digitale selvbetjeningsløsninger er brugervenlige og tilgængelige, så stadig flere borgere kan anvende og blive fortrolige med anvendelsen af de digitale løsninger. Løsninger skal leve op til fælles offentlige standarder for it-løsninger, hvor disse er fastsat. Herunder de fælles offentlige tilgængelighedsstandarder, som eksempelvis WCAG.

3. Lovforslagets hovedindhold

Hensigten med lovforslaget er at implementere webtilgængeligheds-direktivet i dansk ret. Dette medfører, at der med loven stilles krav til offentlige myndigheder om, at deres websteder og mobilapplikationer er tilgængelige og anvender de anførte standarder. Der indføres samtidig krav om, at de offentlige myndigheder offentliggør og ajourfører tilgængelighedserklæringer om, i hvilket omfang deres websteder og mobilapplikationer lever op til tilgængelighedskravene. For at synliggøre om de offentlige myndigheder lever op til lovens krav etableres en monitoreringsordning med periodisk afrapportering til Europa-Kommissionen. Endelig sikres det, at borgere, der oplever, at et websted eller en mobilapplikation er utilgængelig, ved, hvor de kan indberette dette, eller hvem de skal rette henvendelse til.

3.1 Krav til offentlige myndigheders websteders og mobilapplikationers tilgængelighed

3.1.1 *Gældende ret*

Området er ikke lovreguleret i dag.

Regeringen, KL og Danske Regioner indgik i 2007 en aftale om anvendelse af syv sæt af obligatoriske åbne standarder for software i det offentlige, herunder standarder for tilgængelige websteder (WCAG – Web Content Accessibility Guidelines). Denne aftale indebærer pr. 1. januar 2008, at nye offentlige websteder eller eksisterende websteder, der ændres i opbygning eller layout, skal overholde WCAG 2.0 på niveau AA.

Det fremgår af IT- og Telestyrelsens, nu Digitaliseringsstyrelsen, ”Vejledning om anvendelse af åbne standarder i din myndighed” fra oktober 2007, at god forvaltningsskik foreskriver, at regler og anbefalinger så vidt muligt skrives og udvikles teknologineutralt og produktneutralt. Tilsvarende bør den offentlige forvaltning basere sin borger- og virksomhedsvendte digitale forvaltning på kendte og tilgængelige datastandarder, der understøttes af en lang række producenter. Endvidere fremgår det af vejledningen, at forvaltningen i sit

teknologivalg blandt andet bør søge at begrænse de tekniske udgifter og administrative byrder for borgere eller virksomheder, der ønsker at kommunikere digitalt med forvaltningen. Der skal ligeledes indtænkes et særligt hensyn til tilgængelighed for blandt andre syns-, bevægelses- og hørehæmmede borgere og medarbejdere. Derudover fremgår det, at offentlige myndigheders hjemmesider baseres på en række standarder med henblik på at sikre, at de er tilgængelige for alle borgere og virksomheder. Ved at de offentlige myndigheder benytter de obligatoriske standarder, sikres det, at hjemmesiderne er så fremtidssikrede som muligt og kan bruges bredt på tværs af platforme og værktøjer. Ikke mindst sikres det, at alle borgere har mulighed for digital adgang til det offentlige. Desuden fremgår det af vejledningen, at det primære virkefelt for obligatoriske, åbne standarder for netsteder og sikring af tilgængelighed er alle offentlige hjemmesider, der udarbejdes af myndigheder, som er dækket af aftalen om anvendelse af åbne standarder for software i det offentlige. Anvendelsen af de obligatoriske, åbne standarder for offentlige hjemmesider fordrer, at myndighederne anvender HTML, XHTML og CSS på den af W3C foreskrevne måde, og at myndighederne efterlever WCAG level AA, der skal sikre tilstrækkelig grad af tilgængelighed.

De offentlige myndigheder skal således allerede i dag anvende de standarder for websteder, der følger af aftalen fra 2007, som har været gældende siden 2008.

3.1.2 Direktivets indhold

Webtilgængeligheds-direktivet fastlægger, at offentlige organer skal gøre deres websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige for borgerne.

I direktivets artikel 1, nr. 3 og 4, opregnes hvilke organer og hvilket indhold, som er undtaget fra direktivets krav.

Kravet om, at websteder og mobilapplikationer skal være tilgængelige, omfatter alle offentlige organer, herunder staten, regionale eller lokale myndigheder og offentligretlige organer, som er defineret i direktivets artikel 3, stk. 1.

Dette indebærer efter direktivets artikel 4, at de offentlige organer træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre deres websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige ved at gøre dem opfattede, anvendelige, forståelige og robuste.

Direktivet giver efter artikel 5 mulighed for, at offentlige organer kan undtage bestemt indhold for tilgængelighedskravene, hvis det måtte pålægge dem en uforholdsmæssig stor byrde. I den forbindelse skal de offentlige organer tage hensyn til relevante forhold, når de vælger at undtage indhold.

Der er endvidere i webtilgængeligheds-direktivet artikel 6 indsat en formodningsbestemmelse, hvoraf det fremgår, at hvis indhold på websteder og

mobilapplikationer opfylder harmoniserede standarder, formodes tilgængelighedskravene at være opfyldt.

3.1.3 Finansministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Der bliver i webtilgængeligheds-direktivet anvendt definitionen ”offentligt organ”. Det foreslås at anvende definitionen ”offentlig myndighed”, da dette er en definition, som ligger i tråd med dansk lovgivning. Dette gælder eksempelvis i lov nr. 596 af 24. juni 2005 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer og lov nr. 606 af 12. juni 2013 om offentlighed i forvaltningen. Termen ”offentlig myndighed” er således almindelig kendt i dansk lovgivning, hvorimod termen ”offentligt organ” er en term fra EU-retten. Der henvises til lovforslagets § 3 og bemærkningerne til § 3 nedenfor.

De undtagelser, som er fastsat i direktivets artikel 1, stk. 3 og 4, bliver i samme omfang videreført i lovforslagets § 2, stk. 2, og stk. 3.

Det fremgår af webtilgængeligheds-direktivets artikel 4, at principperne for tilgængelighed er opfattelighed, anvendelighed, forståelighed og robusthed. Disse termer stammer fra de fire hovedprincipper i WCAG, som er inkorporeret i EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), hvor WCAG samler relevante krav, teknikker og succeskriterier under de forskellige principper. Disse principper bliver i WCAG omsat til testbare succeskriterier, der gør det muligt at gøre indhold på websteder og mobilapplikationer mere tilgængeligt.

Med tilgængelighed forstås de principper og teknikker, der skal tages højde for i udformning, udvikling, vedligehold og opdatering af websteder og mobilapplikationer med henblik på at gøre disse mere tilgængelige for brugerne, navnlig personer med handicap, fx at websteder kan læses op og navigeres i med skærmlæser, at brugeren kan benytte webstedet uden at kunne pege med en mus, og at skriftstørrelsen kan sættes op til brugerens behov

Direktivets artikel 5 om uforholdsmæssigt store byrder bliver i samme omfang videreført i lovforslagets § 4, stk. 2. Der henvises til formuleringen af lovforslagets § 4 og bemærkninger til § 4 nedenfor.

3.2 Krav om tilgængelighedserklæring, monitorering og håndhævelse

3.2.1 Gældende ret

Området er ikke lovreguleret i dag.

Aftalen mellem regeringen, KL og Danske Regioner gældende fra 1. januar 2008 om anvendelse af obligatoriske åbne standarder indeholder alene et krav om, at nye offentlige websteder eller eksisterende websteder fra den 1. januar 2008, der ændres i opbygning og/eller layout, skal overholde WCAG 2.0 på niveau AA.

Desuden følger det af aftalen, at den enkelte offentlige myndighed skal redegøre for, hvis den ikke følger WCAG 2.0 AA, og årsagen hertil.

En offentlig myndighed kan således vælge ikke at basere løsningen på de relevante obligatoriske, åbne standarder, hvis den offentlige myndighed vurderer, at dette ikke er hensigtsmæssigt. Vurderes det, at kravet kan fraviges, skal den offentlige myndighed give en redegørelse for årsagen hertil. Dette betyder, at den offentlige myndighed skal udarbejde en forklaring, der redegør nærmere for de omstændigheder, der i situationen ligger bag en fravigelse af kravet om overholdelse af det obligatoriske sæt af åbne standarder. Begrundelsen for at undlade at anvende de obligatoriske, åbne standarder kan blandt andet være, at det er væsentligt fordyrende i forhold til anvendelse af andre standarder, eller at det vil svække sikkerhedsniveauet væsentligt i forhold til anvendelse af andre standarder. Begrundelse vil også kunne være, at det vil medføre en væsentlig funktionel forringelse, der er direkte forårsaget af, at den er baseret på obligatoriske, åbne standarder, at det vil øge implementeringstiden markant, eller at det medfører konflikt med standarder, der på grund af internationale forpligtelser er gældende inden for enkeltområdet. Krav og forudsætninger for fravigelse heraf udgør tilsammen en såkaldt følg-eller-forklar model.

3.2.2 Direktivets indhold

Det fremgår af artikel 7, at offentlige organer skal afgive en ajourført, detaljeret, udtømmende og klar tilgængelighedserklæring vedrørende deres websteders og mobilapplikationers overholdelse af direktivet. Det fremgår af direktivet, at tilgængelighedserklæringen skal indeholde en forklaring af de dele, der ikke er tilgængelige og årsagerne hertil. Derudover skal der være en beskrivelse af og et link til en feedbackmekanisme, der giver enhver person mulighed for at underrette den berørte offentlige myndighed om dets webstedes eller mobilapplikations manglende overholdelse af de i direktivet fastsatte tilgængelighedskrav. Borgerne skal kunne anmode om de oplysninger, som ikke er tilgængelige. Endvidere skal der være et link til den håndhævelsesprocedure, som kan benyttes i tilfælde af et utilfredsstillende svar på underretningen eller feedbacken fra den offentlige myndighed. Det fremgår, at Europa-Kommissionen senest den 23. december 2018 vedtager gennemførelsesretsakter, der indeholder en standardtilgængelighedserklæring til brug for de offentlige myndigheders afgivelse af tilgængelighedserklæringer.

Artikel 8 fastsætter, at medlemsstaterne periodisk skal monitorere, om de offentlige organers websteder og mobilapplikationer overholder de i loven fastsatte tilgængelighedsprincipper. Det fremgår, at Europa-Kommissionen senest den 23. december 2018 fastsætter en overvågningsmetode ved en gennemførelsesretsakt. Ifølge artikel 8, stk. 2, skal metoden, som Europa-Kommissionen fastsætter, være gennemsigtig, overførbar, sammenlignelig, reproducerbar og let at anvende.

Det fremgår, at artikel 9, at der skal fastlægges en fyldestgørende og effektiv håndhævelsesprocedure for at sikre overholdelse af kravene i artikel 4, 5 og 7, stk. 1. Derfor skal medlemsstaterne fastsætte en håndhævelsesprocedure, som for eksempel kan være muligheden for at kontakte en ombudsmand, for at sikre en effektiv håndtering af de underretninger eller anmodninger, der modtages som led i overholdelsen af loven. Medlemsstaterne skal senest den 23. september 2018 meddele Europa-Kommissionen, hvem der er ansvarlig for håndhævelsen af direktivet.

3.2.3 Finansministeriets overvejelser og lovforslagets udformning

Kravet om at udfylde en tilgængelighedserklæring betyder, at de offentlige myndigheder løbende skal vurdere, hvorvidt indholdet på myndighedens egne websteder og mobilapplikationer er tilgængeligt, og hvilket indhold, der ikke er tilgængeligt. Den enkelte offentlige myndighed skal således have overblik over indholdet på myndighedens egne websteder og mobilapplikationer for at kunne overholde dette krav.

Det foreslås i overensstemmelse med direktivet, at det fastsættes, at de offentlige myndigheder skal afgive og ajourføre en detaljeret, udtømmende og klar tilgængelighedserklæring vedrørende deres websteder og mobilapplikationers overholdelse af lovens krav. Det forudsættes, at dette sker ved, at de offentlige myndigheder anvender den standard eller model for tilgængelighedserklæring, som fastsættes og offentliggøres af Europa-Kommissionen. Det vides ikke på tidspunktet for lovforslagets fremsættelse, hvordan tilgængelighedserklæringen bliver udformet af Europa-Kommissionen. Der henvises til formuleringen af lovforslagets § 6 og til lovbemærkningerne til § 6 nedenfor.

Digitaliseringsstyrelsen og det tidligere IT- og Telestyrelsen har før iværksat undersøgelser af tilgængeligheden af de offentlige myndigheders websteder, jf. rapport af 28. april 2008 om kortlægning af offentlige hjemmesiders overholdelse af WAI level A og AA, i rapport af 31. marts 2010 om kortlægning af udvalgte hjemmesiders overholdelse af WCAG 2.0, og rapport af 17. december 2012 om kortlægning af udvalgte hjemmesiders overholdelse af WCAG 2.0. I disse rapporter blev det kortlagt, hvordan de offentlige myndigheder overholdt den internationale standard WCAG 2.0 på niveau AA. Rapporten fra 2012 omfattede 206 websteder fordelt på 98 kommunale websteder, 82 statslige og regionale websteder og 26 websteder for portaler. Det er derfor vurderingen, at Digitaliseringsstyrelsen har den fornødne erfaring til at stå for monitoreringen af de offentlige myndigheders overholdelse af lovens krav, og at Digitaliseringsstyrelsen vil kunne foretage denne monitorering på baggrund af den monitoreringsmetode, som Europa-Kommissionen fastsætter.

Det foreslås derfor, at opgaven med at monitorere, hvorvidt de offentlige myndigheder overholder de fastsatte tilgængelighedskrav, placeres i Digitaliseringsstyrelsen. Det er forventningen, at Digitaliseringsstyrelsen i givet

fald senest den 23. december 2021 vil skulle udarbejde den første monitoreringsrapport til Europa-Kommissionen og derefter hvert tredje år. Der henvises til formuleringen af lovforslagets § 7 og til lovbemærkningerne til § 7 nedenfor.

Direktivet er meget bredt i sin formulering vedrørende håndhævelsesproceduren. Det vurderes således, at der er brede rammer for at fastsætte en national håndhævelsesprocedure.

Det følger af det almindelige forvaltningsretlige princip, at enhver forvaltningsafgørelse kan påklages til en højere forvaltningsmyndighed og i sidste instans til ministeren. Derfor vil en afgørelse truffet af en styrelse kunne påklages til styrelsens departement. Indhold på websteder og mobilapplikationer, som den pågældende offentlige myndighed har valgt ikke at gøre tilgængeligt på grund af uforholdsmæssigt store udgifter, vil således kunne påklages til den højere forvaltningsmyndighed.

Det er derfor vurderingen, at der allerede eksisterer klagesystem i forvaltningsrettens almindelige principper, som vil kunne anvendes af den enkelte borger.

Det vurderes, at håndhævelsesproceduren kan varetages af Digitaliseringsstyrelsen. Digitaliseringsstyrelsen har en del kompetencer inden for tilgængelighedsområdet, og hvordan det teknisk fungerer, og Digitaliseringsstyrelsen har erfaring med tilsyn på det digitale område.

Håndhævelsen af webtilgængelighedsdirektivet går ud på at sikre, at de offentlige myndigheder lever op til de i loven fastsatte tekniske løsninger og det vurderes, at Digitaliseringsstyrelsen vil kunne løse denne opgave.

Der henvises til formuleringen af lovforslagets § 8 og til lovbemærkningerne til § 8 nedenfor.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 23. september 2018.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det vurderes, at lovforslaget ikke har væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige. Standarden, der skal følges for at opnå tilgængelige websteder, har været gældende i Danmark for offentlige myndigheder siden 1. januar 2008 igennem en aftale mellem regeringen, KL og Danske Regioner. Kravene til de offentlige myndigheders websteder er således ikke nye. Kravet om tilgængelige mobilapplikationer er ikke omfattet af den ovenfor nævnte aftale, og er dermed nyt.

Vurderinger fra it-branchen vedrørende ekstraomkostninger ved at udvikle tilgængelige mobilapplikationer viser, at disse er ganske små. Kravet om, at de offentlige myndigheders mobilapplikationer skal være tilgængelige, forventes således ikke at medføre væsentlige ekstraomkostninger. Hertil kommer, at kravet om tilgængelige mobilapplikationer først gælder fra den 23. juni 2021, og det vurderes derfor, at der er god tid til omstilling og til at tage højde for kravet ved udvikling af nye mobilapplikationer.

Lovforslaget omfatter også offentligretlige organer, der ikke er omfattet af aftalen mellem regeringen, KL og Danske Regioner fra 2007. Der forventes ikke at være væsentlige ekstraomkostninger for de enkelte offentligretlige organer ved at tilgængeliggøre disse offentligretlige organers eksisterende websteder, hvis de ikke er tilgængelige ved lovens ikrafttræden, da det forventes, at hovedparten af offentligretlige organers websteder er af mindre størrelse og kompleksitet og dermed lettere at gøre tilgængelige.

Der foreligger ikke eksakte opgørelser over antallet af offentligretlige organer. I bemærkninger til udbudsloven, jf. lov nr. 1564 af 15. december 2015, er der nævnt nogle eksempler på offentligretlige organer. De er blandt andet almene boligforeninger, universiteterne, Sund & Bælt Holding A/S, Metroselskabet I/S, Statens og Kommunernes Indkøbsservice (SKI) og Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Opremsningen er ikke udtømmende.

For at vurdere, om et organ er et offentligretligt organ, vil der for hvert enkelt organ skulle tages stilling til, hvorvidt disse er offentligt finansieret, offentligt styret mv.

Håndhævelsesopgaven forventes at medføre marginale merudgifter svarende til et årsværk i Digitaliseringsstyrelsen. Derudover forventes håndhævelsesopgaven at medføre ekstraomkostninger til test og stikprøver af tilgængeligheden af offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer estimeret til 250.000 kr. årligt.

Det vurderes, at lovforslaget har mindre administrative konsekvenser for det offentlige, som løbende vil skulle opdatere tilgængelighedserklæringen, der skal afgives på den offentlige myndigheds websted.

Derudover kan der være mindre økonomiske og administrative konsekvenser forbundet med de af Europa-Kommissionen udarbejdede retsakter vedrørende monitoreringsmetoden og tilgængelighedserklæringen. Monitoreringsmetoden og tilgængelighedserklæringen bliver fastsat ved gennemførelsesretsakter senest den 23. december 2018.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Det vurderes, at lovforslaget ikke har økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

6. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget forventes at få positive administrative konsekvenser for borgerne, da flere vil kunne benytte de offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer og dermed de digitale services.

7. Miljømæssige konsekvenser

Det vurderes, at lovforslaget ikke har miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (EU-Tidende nr. L 327 af 26.10.2016 nr. L 327, s. 1).

Der er tale om et direktiv, som skal implementeres i national ret. Der er tale om et minimumsdirektiv, og der er mulighed for at indføre mere vidtgående regler i medlemsstaterne. Dette lovforslag går ikke videre end de minimums betingelser, som er fastsat i direktivet.

Direktivet skal være implementeret i national ret senest den 23. september 2018.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Det vurderes, at lovforslaget ikke har væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige. Standarden, der skal følges for at opnå tilgængelige websteder, har været gældende i Danmark for offentlige myndigheder siden 1. januar 2008, kravene til de offentlige myndigheders websteder er således ikke nye. Kravet om, at de offentlige myndigheders mobilapplikationer skal være tilgængelige, forventes ikke at medføre

	<p>væsentlige ekstraomkostninger.</p> <p>Der forventes ikke at være væsentlige ekstraomkostninger for de enkelte offentligretlige organer ved at tilgængeliggøre disse offentligretlige organers eksisterende websteder, hvis de ikke er tilgængelige ved lovens ikrafttræden, da det forventes, at hovedparten af offentligretlige organers websteder er af mindre størrelse og kompleksitet og dermed lettere at gøre tilgængelige.</p> <p>Håndhævelsesopgaven forventes at medføre marginale merudgifter svarende til et årsværk i Digitaliseringsstyrelsen. Derudover forventes håndhævelsesopgaven at medføre ekstraomkostninger til test og stikprøver af tilgængeligheden af offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer estimeret til 250.000 kr. årligt.</p> <p>Derudover kan der være økonomiske konsekvenser forbundet med de af Europa-Kommissionen udarbejdede retsakter vedrørende monitoreringsmetoden og tilgængelighedserklæringen.</p>
--	--

Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Det vurderes, at lovforslaget har mindre administrative konsekvenser for det offentlige, som løbende vil skulle opdatere tilgængelighedserklæringen, der skal afgives på den offentlige myndigheds websted.</p> <p>Derudover kan der være administrative konsekvenser forbundet med de af Europa-Kommissionen udarbejdede retsakter vedrørende monitoreringsmetoden og tilgængelighedserklæringen.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Lovforslaget forventes at få positive konsekvenser for borgerne, da flere vil kunne benytte de offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2102 af 26. oktober 2016 om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (EU-Tidende nr. L 327 af 26.10.2016 nr. L 327, s. 1).	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	Ja	Nej X

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den [xxx] til den [xxx] været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Banedanmark.dk, BL – Danmarks almene boliger, CBS, Danmarks Private Skoler, Dansk Erhverv, Danske Erhvervsskoler og – gymnasier, Danske Gymnasier, Danske Handicaporganisationer, Dansk IT, Danske Regioner, Datatilsynet, Design og Medieproduktion, Det Centrale Handicapråd, DI Digital, Diversa, DSB, DTU, Foreningen af Kommunale it-chefer, Foreningen for Dansk Internet Handel, Grakom - Brancheforeningen for Kommunikation, Institut for menneskerettigheder, IT-Branchen, ITU, KL, KOMBIT, Kreakom - Kreativitet og Kommunikation, Københavns Universitet, Landsforeningen af Menighedsråd, Lederforeningen for VUC, LOS – De private sociale tilbud, Lønmodtagernes dyrtidsfond, Metroselskabet, Microsoft i Danmark, Naviair, Ombudsmanden, Private Gymnasier og studenterkurser, Prosa, Roskilde Universitet, Sensus, Siteimprove, SKI, Sund og Bælt, Syddansk Universitet, Ældre Sagen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Hensigten med loven er at implementere Europa-Parlamentets og rådets direktiv 2016/2102/EU om tilgængelighed af offentlige organers websteder og mobilapplikationer (webtilgængeligheds-direktivet).

Den foreslåede formulering af bestemmelsen følger af webtilgængeligheds-direktivets artikel 1, stk. 1. Bestemmelsen fastslår, at formålet med loven er at gøre offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer mere tilgængelige, navnlig for personer med handicap. Dette betyder, at det tilstræbes, at alle borgere kan bruge de offentlige myndigheders websteder, ved også at gøre dem tilgængelige for personer med handicap.

Med mere tilgængeligt skal forstås, at det ikke er alt indhold på de offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer, der skal gøres tilgængeligt. Noget indhold vil være undtaget. Dette skal ses i lyset af, at der på visse områder mangler automatiserede eller effektive og let anvendelige tekniske midler til at gøre visse typer offentliggjort indhold tilgængeligt. Derudover vil der være indhold, som de offentlige myndigheder ikke kan gøre tilgængeligt, fordi det vil pålægge den offentlige myndighed en uforholdsmæssig stor byrde. Det vil primært være indhold, som den offentlige myndighed fremadrettet lægger på deres websteder og mobilapplikationer, der skal gøres tilgængelige. Som nævnt ovenfor i de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1, har der siden 2008 været en aftale mellem

regeringen, KL og Danske Regioner om anvendelse af obligatoriske, åbne standarder for software i det offentligt, herunder standarder for tilgængelige hjemmesider. På den baggrund har tilgængelighedskravene været gældende for offentlige myndigheder siden 2008. Tilgængelighedskravene foreslås fastsat i loven med den foreslåede § 4, stk. 1, jf. bemærkningerne til § 4 nedenfor.

Til § 2

Den foreslåede bestemmelse skal sikre gennemførelse af webtilgængelighedsdirektivets artikel 1, stk. 2. Bestemmelsen afgrænser lovforslagets anvendelsesområde og fastslår, at lovforslaget omfatter offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer.

Der henvises til definitionen af offentlige myndigheder i den foreslåede § 3, nr. 1 og 2, samt beskrivelsen i bemærkningerne til § 3, nr. 1 og 2, nedenfor.

Lovforslaget omfatter websteders og mobilapplikationers indhold for så vidt angår både tekstlige og ikke-tekstlige oplysninger, dokumenter og formularer, som kan downloades, samt tovejsinteraktion, eksempelvis udfyldning af digitale formularer og gennemførelse af autentifikations-, identifikations- og betalingsprocesser. Der henvises til definitionen af mobilapplikationer i den foreslåede § 3, nr. 3, samt beskrivelsen i bemærkningerne til § 3, nr. 3 nedenfor.

Loven finder ikke anvendelse på mobilapplikationer til mobile enheder, som er udviklet til lukkede brugergrupper eller med henblik på særlig anvendelse i bestemte miljøer, og som ikke udbydes til og anvendes af store dele af offentligheden. Som eksempler på denne type mobilapplikationer kan nævnes mobilapplikationer med adgang til sags- og dokumenthåndteringssystemer, indrapporteringsværktøjer for fx sosu-medarbejdere, parkeringsvagter eller lignende og journalsystemer til læger og sygeplejersker mv.

Til stk. 2.

Bestemmelsen følger af webtilgængelighedsdirektivets artikel 1, stk. 3, litra a og b, og opregner organerne, som loven ikke finder anvendelse på.

Lovforslaget omfatter efter stk. 2, nr. 1, ikke tv- og radioorganer, der er pålagt en public service forpligtelse. Derfor finder loven ikke anvendelse på public service-medietjenesteudbydere websteder og mobilapplikationer. Derfor vil blandt andet Danmarks Radio og det landsdækkende TV2s programvirksomhed ikke være omfattet af loven.

Derudover omfatter lovforslaget efter stk. 2, nr. 2, ikke visse ikke-statslige organisationer (NGO'er), som er frivillige selvejende organer, der er oprettet for hovedsagelig at forfølge mål uden gevinst for øje, og som leverer tjenesteydelser,

der ikke er væsentlige for offentligheden, eksempelvis tjenesteydelser, som statslige, regionale eller lokale myndigheder ikke direkte kræver, eller tjenesteydelser, som ikke specifikt imødekommer navnlig personer med handicaps behov, kan falde ind under dette direktivs anvendelsesområde. For at undgå at pålægge sådanne NGO'er en uforholdsmæssig stor byrde finder loven ikke anvendelse på dem.

Til stk. 3.

Bestemmelsen følger af webtilgængeligheds-direktivets artikel 1, stk. 4, litra a-h, og opregner indhold, som loven ikke finder anvendelse på. Der er i visse tilfælde mangel på automatiserede eller effektive og let anvendelige midler til at gøre visse typer offentliggjort indhold tilgængeligt. Derudover er lovforslagets anvendelsesområde indskrænket til indhold af websteder og mobilapplikationer, som faktisk kontrolleres af offentlige myndigheder. Denne lov fastsætter på den baggrund bestemmelser om midlertidig eller permanent udelukkelse af visse typer indhold på websteder eller mobilapplikationer fra sit anvendelsesområde.

Med bestemmelsens *nr. 1*, fastlægges det, at dokumentformater, som er offentliggjort inden den 23. september 2018 ikke er omfattet af lovforslaget, medmindre dette indhold er nødvendigt for aktive administrative processer i forbindelse med de opgaver, som den offentlige myndighed varetager. Ved dokumentformater forstås dokumenter, som ikke primært er beregnet til webbrug, og som findes på websider, såsom Adobe Portable Document Format (PDF), Microsoft Office-dokumenter eller tilsvarende (open source-) formater. Det kan være omfattende for den enkelte offentlige myndighed at skulle gøre alle historiske dokumenter tilgængelige bagudrettet fra før lovens ikrafttrædelse og derfor er dem, som er nødvendige for de administrative processer undtaget fra lovens anvendelsesområde. Selvom loven fastsætter, at dokumentformater, som er offentliggjort inden den 23. september 2018 ikke er omfattet af lovforslaget, så har dette ved aftale været et krav for de offentlige myndigheder siden 2008.

Med bestemmelsens *nr. 2*, fastlægges det, at loven kun gælder nye forud-indspillede tidsafhængige medier, som er offentliggjort efter den 23. september 2018. Ved forud-indspillede forstås, at der er tale om information, som ikke er live. Ligesom ovenfor er betragtningen, at det kan være omfattende for den enkelte myndighed at skulle gøre alle tidligere forud-indspillede tidsafhængige medier tilgængelige fra før lovens ikrafttrædelse. For nærmere definition af tidsafhængige medier se de specielle bemærkninger til definitionerne.

Med bestemmelsens *nr. 3*, fastlægges det, at tidsafhængige livemedier ikke er omfattet af loven. Der er tale om tidsafhængige livemedier, når information bliver optaget fra en virkelig begivenhed og det udsendes til modtageren uden anden forsinkelse end transmissionsforsinkelsen. Bliver livetransmissionen efterfølgende liggende online gælder kravene for forud-indspillede medier. Livemedier er ikke omfattet, da de med nuværende teknologi vil være for ressourcekrævende at gøre

tilgængelige, og hvis de var omfattet af loven vil dette kunne bevirke, at livemedier ikke blev benyttet, hvor de gav merværdi for mange af brugerne. For nærmere definition af tidsafhængige medier se bemærkningerne til § 3.

Med bestemmelsens *nr. 4*, fastlægges det, at onlinekort og kortlægningstjenester ikke er omfattet af lovens bestemmelser, så længe der gives væsentlige tilgængelige informationer vedrørende kort, som er bestemt til navigationsbrug. Når kort er bestemt til navigationsbrug, til forskel fra geografisk beskrivelse, kan tilgængelige oplysninger være nødvendige for at hjælpe personer, som ikke kan benytte visuelle oplysninger eller komplekse navigationsfunktioner efter hensigten, til eksempelvis at finde steder eller områder, hvor der udbydes tjenesteydelser. Der bør derfor tilbydes et tilgængeligt alternativ såsom postadresser og nærliggende stoppesteder for offentlig transport eller navne på steder eller regioner, som den offentlige myndighed ofte allerede har adgang til, i et format, der er enkelt og læsbart for de fleste brugere. Kort og kortlægningstjenester er ikke omfattet af loven, da de med nuværende teknologi og kompenserende udstyr ikke er mulige at gøre tilgængelige til websteder og mobilapplikationer.

Med bestemmelsens *nr. 5*, fastlægges det, at tredjepartsindhold, som hverken bliver finansieret eller udviklet af eller under kontrol af den offentlige myndighed ikke er omfattet af loven. Undertiden oprettes der websteder og mobilapplikationer, hvor yderligere indhold senere kan tilføjes, eksempelvis et e-mailprogram, en blog, en artikel, som giver brugere mulighed for at tilføje kommentarer, eller applikationer, der understøtter indhold, som brugere bidrager med. Et andet eksempel kunne være en side såsom en portal eller et nyhedswebsted bestående af indhold, der er samlet fra adskillige bidragsydere, eller websteder, der løbende automatisk indsætter indhold fra andre kilder, såsom når reklamer indsættes dynamisk. Sådant tredjepartsindhold er ikke omfattet af denne lovs anvendelsesområde, forudsat at det hverken finansieres eller udvikles af den pågældende offentlige myndighed eller er under dets kontrol. Hvis formålet med indhold på offentlige myndigheders websteder eller i offentlige organers mobilapplikationer er at afholde høringer eller tilrettelægge forumdrøftelser, kan nævnte indhold ikke betragtes som tredjepartsindhold og bør derfor være tilgængeligt, mens indhold, som brugere bidrager med, der ikke er under den pågældende offentlige myndigheds kontrol. Undtagelsen er begrundet i det forhold, at myndigheden ikke kan have ansvar for at gøre indhold tilgængeligt, den ikke kontrollerer.

Med bestemmelsens *nr. 6*, fastlægges det, at loven ikke omfatter reproduktioner af genstande fra kulturhistoriske samlinger, som ikke kan gøres fuldt tilgængelige på grund af enten formål, som fremgår af litra a og litra b. I litra a fremgår, at det ikke kan gøres tilgængeligt grundet uforenelighed af tilgængelighedskravene med enten konservering af den pågældende genstand eller reproduktionens autenticitet (eksempelvis kontrast). I litra b fremgår, at det ikke kan gøres tilgængeligt grundet manglende automatiserede og omkostningseffektive løsninger, der let kan udtage

teksten fra manuskripter eller andre genstande fra kulturhistoriske samlinger og omforme den til indhold, der er forenelig med tilgængelighedskravene. Dette kan for eksempel gælde for håndskrevne dokumenter eller dokumenter sat med ældre og svært automatisk genkendelige skrifttyper. Det vil være for omfattende for den enkelte kulturhistoriske samling med den nuværende teknologi at stille krav om tilgængeliggørelse af samtlige digitale reproduktioner. Det ville kunne hindre den omfattende digitalisering af kulturarven, der finder sted.

Med bestemmelsens *nr. 7*, fastlægges det, at indhold på ekstranet og intranet og som er offentliggjort inden den 23. september 2019, indtil disse websteder undergår en væsentlig revision er de ikke omfattet af lovens bestemmelser. Ved ekstranet og intranet forstås websteder, som kun er tilgængelige for en lukket gruppe personer og ikke for offentligheden som sådan. Denne er ikke omfattet før 23. september 2019, da disse kun er udformet til og anvendes af et begrænset antal personer som eksempelvis af ansatte på en arbejdsplads eller inden for uddannelse.

Med bestemmelsens *nr. 8*, fastlægges det, at indhold på websteder og i mobilapplikationer, der kvalificeres som arkiver, og som hverken er opdateret eller redigeret efter den 23. september 2019 ikke er omfattet af lovens bestemmelser. Dette medfører, at arkivindhold, der hverken er nødvendigt for aktive administrative processer eller er opdateret eller redigeret efter den 23. september 2019 ikke er omfattet af loven. Endvidere kan rent teknisk vedligeholdelse ikke anses for at udgøre opdatering eller redigering af et websted eller en mobilapplikation. Rent teknisk vedligehold fører dermed ikke til at arkiver bliver omfattet af loven.

Til stk. 4.

Bestemmelsen er udarbejdet på baggrund af webtilgængeligheds-direktivets artikel 1, stk. 5, som fastslår, at der er mulighed for at undtage skoler, børnehaver og vuggestuer, med undtagelse af indhold, der er forbundet med væsentlige administrative onlinefunktioner. I det foreslåede stk. 4 er det fastsat, at ministeren for offentlig innovation kan fastsætte at skolars, børnehavers og vuggestuers websteder og mobilapplikationer undtages fra lovens anvendelsesområde. Dette gælder ikke indhold, der er forbundet med væsentlige administrative onlinefunktioner.

Med væsentlige administrative onlinefunktioner skal blandt andet forstås den obligatoriske online skoleindskrivning, digital opskrivning til plads i dagsinstitution og tilsvarende digitale selvbetjeningsløsninger mv., som er væsentlig for alle borgere, herunder personer med handicap, at kunne tilgå. Det vil derfor være et krav, at skoleindskrivning skal opfylde de i loven fastsatte tilgængelighedskrav, selvom skolars, børnehavers og vuggestuers websteder og mobilapplikationer måtte undtages for lovens anvendelsesområde.

Til § 3

Bestemmelsen følger af webtilgængeligheds-direktivet artikel 3, nr. 1-8, og fastsætter en række definitioner. I den foreslåede § 3 defineres lovens centrale begreber. Flere af definitionerne er centrale, idet de er med til at afgrænse anvendelsesområdet for loven. Eksempelvis har definitionen af »offentligretlige organer« betydning for, om en offentlig myndighed er omfattet af loven.

Med bestemmelsens *nr. 1* defineres begrebet »offentlig myndighed« som staten, regionale og kommunale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af disse myndigheder eller et eller flere af disse offentligretlige organer, hvis disse sammenslutninger er oprettet med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter.

Der bliver i webtilgængeligheds-direktivet artikel 3, nr. 1, anvendt definitionen »offentligt organ«. Det foreslås at anvende definitionen »offentlig myndighed», da dette er en definition, som ligger i tråd med dansk lovgivning. Dette gælder eksempelvis i lov nr. 596 af 24. juni 2005 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer, som implementer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Det fremgår af direktivet om videreanvendelse af den offentlige sektors informationers artikel 1, nr. 1, at direktivet fastlægger et minimum af regler for videreanvendelse og midler til i praksis at fremme videreanvendelse af eksisterende dokumenter, som medlemsstaternes offentlige myndigheder er i besiddelse af. Det fremgår endvidere af § 2 i lov nr. 606 af 12. juni 2013 om offentlighed i forvaltningen, at loven finder anvendelse på al virksomhed, der udøves af myndigheder inden for den offentlige forvaltning. Termen »offentlig myndighed» er således almindelig kendt i dansk lovgivning.

Visse private virksomheder og institutioner kan være omfattet af begrebet, blandt andet hvis de modtager offentlig støtte, og herved karakteriseres som et offentligretligt organ, jf. nr. 2.

Begrebet offentlig myndighed i loven skal forstås på samme måde som i udbudsloven, jf. lov nr. 1564 af 15. december 2015 og i lov nr. 596 af 24. juni 2005 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Disse love implementerer dele af henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

I webtilgængeligheds-direktivet defineres »offentligt organ« som staten, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 4, i direktiv 2014/24/EU eller sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller en eller flere af sådanne offentligretlige organer, hvis disse sammenslutninger er oprettet specifikt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, dog ikke behov af industriel eller kommerciel karakter.

I udbudsdirektivet lyder definitionen »ordregivende myndigheder« som staten, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer, sammenslutninger af en eller flere af disse myndigheder eller et eller flere af disse offentligretlige organer.

I direktiv om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer defineres »offentlig myndighed« som staten, regionale eller lokale myndigheder, offentligretlige organer og sammenslutninger af en eller flere af sådanne myndigheder eller offentligretlige organer. Selvom der bruges tre forskellige definitioner i de tre direktiver, er ordlyden ens og skal derfor forstås på samme måde. Praksis efter udbudsdirektivet og direktiv om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer vil derfor også gælde for denne lov.

Lov nr. 606 af 12. juni 2013 om offentlighed i forvaltningen vil i et vist omfang også være vejledende for, hvem der er omfattet af loven, da loven langt hen af vejen har samme definition som webtilgængeligheds-direktivet. Dette indebærer, at alle de forvaltningsmyndigheder, som tilhører den statslige eller kommunale forvaltning som er omfattet af offentlighedsloven, ligeledes vil være omfattet af lovforslaget. Da alene forvaltningsmyndigheder er omfattet af offentlighedsloven, gælder loven ikke for Folketinget og Domstolene. Lovforslaget skal, som nævnt ovenfor, fortolkes efter praksis fra udbudsloven, jf. lov nr. 1564 af 15. december 2015 og i lov nr. 596 af 24. juni 2005 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer. Derfor vil Folketinget og Domstolene også være omfattet af dette lovforslag, selvom de ikke er omfattet af offentlighedsloven. Derudover omfatter lovforslaget offentligretlige organer og sammenslutninger af offentligretlige organer, som beskrevet nedenfor.

Med bestemmelsens *nr. 2* defineres begrebet »offentligretlige organer« som organer, der opfylder betingelserne fastsat i litra a-c.

I henhold til *litra a* skal der være tale om organer, som er specielt oprettet med henblik på at imødekomme almenhedens behov af ikke-industriell eller ikke-kommerciel karakter.

I henhold til *litra b* skal det være organer, der er juridiske personer.

Endelig skal der i henhold til *litra c* være tale om organer, som overvejende finansieres af staten, regionale eller kommunale myndigheder eller af andre offentligretlige organer, *eller* som er underlagt ledelsesmæssig kontrol af disse myndigheder eller organer, *eller* har en bestyrelse, en direktion eller et tilsynsråd, hvor mere end halvdelen af medlemmerne udpeges af staten, regionale eller kommunale myndigheder eller andre offentligretlige organer. Betingelserne er kumulative.

Det følger af bestemmelsen, at organet skal være oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov. Organet vil derfor almindeligvis have

opgaver, som generelt og traditionelt anses for at være opgaver, som det offentlige varetager.

Eksempelvis opgaver inden for dag- eller døgntilbud til børn og voksne, miljø, sundhed, uddannelse, beskæftigelsesindsats eller opgaver på socialområdet. Kravet om, at et organ skal være oprettet specielt med henblik på at imødekomme almenhedens behov, er opfyldt, når organet faktisk udøver aktiviteter med henblik på imødekommelsen af sådanne behov. Et organ kan således blive omfattet af loven som et offentligretligt organ, selvom organet ikke imødekom sådanne behov ved dets oprettelse, men først på et senere tidspunkt imødekommer almenhedens behov. Det faktum, at et organs aktiviteter kun for en lille dels vedkommende angår almenhedens behov, er uden betydning for, om organet opfylder betingelsen. Det betyder, at organet skal anvende reglerne i loven, selv når størstedelen af dens aktiviteter er af industriel og kommerciel aktivitet.

Det fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF betragtning nr. 10, at et organ, som fungerer på normale markedsvilkår, og som har til formål at skabe gevinst og bære tab forbundet med udøvelsen af sine aktiviteter, ikke er at betragte som et offentligretligt organ. Årsagen er, at almenhedens behov, som organet er oprettet med henblik på at imødekomme eller har fået til opgave at imødekomme, kan anses for at have industriel eller kommerciel karakter. At organet skal være en juridisk person betyder, at det pågældende subjekt skal være i stand til at bære rettigheder og forpligtelser. Selskaber med et CVR-nummer vil være at betragte som en juridisk person, ligesom interessentskaber også vil være omfattet.

Da kravet i litra c indebærer, at såfremt mere end halvdelen af driften skal være finansieret af offentlige midler, vil organet være omfattet. Finansieringen må dog ikke have karakter af at være en modydelse eller et gensidigt forretningsforhold. Det har ingen betydning, at mere end halvdelen af organets drift kommer fra kontrakter med offentlige myndigheder, altså at organet eksempelvis har vundet en række udbud. Det er således kun de ydelser, der finansierer eller støtter det berørte organs aktiviteter ved et økonomisk bidrag uden en særlig, kontraktuel præget modydelse, der vil udgøre offentlig finansiering. At føre kontrol vil sige at være underlagt intensiv offentlig regulering, tilsyn eller lignende. En virksomhed, som er underlagt en offentlig myndigheds kontrol af regnskabsførelse, vil ikke være underlagt offentlig kontrol. Det skyldes, at den offentlige myndighed ikke kan påvirke de beslutninger, som virksomheden træffer i forhold til driften af virksomheden. Det er altså ikke tilstrækkeligt, at der er tale om, at driften er underlagt offentlig kontrol, og at det offentlige har en almindelig efterfølgende kontrol af for eksempel regnskab og lignende. Selvejende institutioner, der er oprettet på privatretligt grundlag, og som har driftsoverenskomst med en kommunen, kan være underlagt et sådant kommunalt tilsyn, at de vil være omfattet af begrebet »offentligretligt organ«. Dette gælder, selvom kommunen ikke via ejerskab har mulighed for at udføre bestemmende indflydelse på institutionen. Kommunen skal dog have indflydelse på anden vis, eksempelvis via kontrol med institutionens vedtægter, budget, personaleforhold mv.

Det betyder, at selvejende dagtilbud til børn (daginstitutioner, fritidsordninger, skoler), uddannelsesinstitutioner, plejehjem og anden ældreomsorg kan være omfattet af begrebet »offentligretligt organ«. Ligeledes kan institutioner med tilbud til udsatte grupper (forsorgshjem, kvindekrisecentre, væresteder mv.), som kommunen har driftsoverenskomst med, være omfattet af begrebet »offentligretligt organ«. Statslige aktieselskaber, hvor ressortministeren kan vælge flertallet af bestyrelsesmedlemmerne, er også omfattet og vil være at betragte som et offentligretligt organ. Som eksempler på offentligretlige organer kan nævnes Sund og Bælt Holding A/S, Metroselskabet I/S, Statens og Kommunernes Indkøbsservice (SKI), Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Naviair, de almene boligorganisationer og universiteterne.

Med bestemmelsens *nr. 3* defineres begrebet »mobilapplikationer« som den applikationssoftware, der er udformet og udviklet af eller på vegne af offentlige myndigheder til brug for den brede offentlighed på mobile enheder såsom smartphones og tablets. Begrebet mobilapplikationer dækker kun applikationer udviklet til smartphones og tablets. Begrebet mobilapplikationer omfatter ikke de mobile enheders operativsystemer, hvorfor den software, der kontrollerer disse enheder eller hardware, ikke er omfattet definitionen.

Med bestemmelsens *nr. 4* defineres begrebet »standard« som defineret efter Euro-Parlaments og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012, artikel 2, nr. 1. Af denne forordning fremgår det, at en standard er en teknisk specifikation, der er vedtaget af et anerkendt standardiseringsorgan, til gentagen eller konstant anvendelse, men hvis overholdelse ikke er obligatorisk, og som er en international standard, europæisk standard, harmoniseret standard eller national standard.

Med bestemmelsens *nr. 5* defineres begrebet »europæisk standard« som defineret i Euro-Parlaments og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012, artikel 2, nr. 1, litra b. Heraf fremgår, at en europæisk standard er en standard, der er vedtaget af en europæisk standardiseringsorganisation. Af bilag 1 til forordningen fremgår, at der er tre europæiske standardiseringsorganisationer - CEN (Den Europæiske Standardiseringsorganisation), Cenelec (Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering) og ETSI (Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation).

Med bestemmelsens *nr. 6* defineres begrebet »harmoniseret standard« som defineret i Euro-Parlaments og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 af 25. oktober 2012, artikel 2, nr. 1, litra c. Af denne forordning fremgår det, at en harmoniseret standard er en europæisk standard, der er vedtaget på grundlag af en anmodning fra Kommissionen med henblik på gennemførelse af EU-harmoniseringslovgivning. For eksempel er EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) en europæisk, harmoniseret standard.

Med bestemmelsens *nr. 7* defineres begrebet »tidsafhængige medier« som medier, hvor der alene er tale om audio, hvor der alene er tale om video, eller hvor audio og video kombineres, samt hvor audio og/eller video kombineres med interaktion, som eksempelvis en video med lyd, som kan startes, stoppes og pauses. Tidsafhængige livemedier, som ligger online efter visningen i real-tid eller genudsendes efter liveudsendelsen, betragtes som forud-indspillede tidsafhængige medier og bør gøres tilgængelige inden 14 arbejdsdage fra datoen for den oprindelige udsendelse eller genudsendelse af de tidsafhængige medier, medmindre længere tid undtagelsesvist er nødvendigt.

Med bestemmelsens *nr. 8* defineres begrebet »genstande fra kulturhistoriske samlinger« som privat eller offentligt ejede goder, der har historisk, kunstnerisk, arkæologisk, æstetisk, videnskabelig eller teknisk interesse, og som indgår i samlinger, der konserveres af kulturelle institutioner såsom biblioteker, arkiver og museer.

Til § 4

Bestemmelsen er formuleret på baggrund af webtilgængeligheds-direktivets artikel 4 og fastsætter de tilgængelighedskrav, som de offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer skal leve op til.

Det foreslåede medfører, at de offentlige myndigheder skal sikre, at deres websteder og mobilapplikationer er mere tilgængelige ved at gøre dem opfattede, anvendelige, forståelige og robuste.

De fire principper, opfattede, anvendelige, forståelige og robuste, fremgår af WCAG 2.0, og indgår i den europæiske standard EN 301 549 V1.1.2 – Tilgængelighedskrav for offentlige indkøb af IKT-produkter og -tjenester i Europa (2015-04). Denne indeholder samtlige specifikke tilgængelighedskrav. De fire principper bliver i WCAG omsat til testbare succeskriterier, der gør det muligt at gøre indhold på websteder og mobilapplikationer mere tilgængeligt.

Ved *opfattelighed* forstås, at information og brugergrænsefladekomponenter skal præsenteres for brugere på måder, som de kan opfatte. Princippet er opfyldt, når løsningen understøtter tekstbaserede alternativer. Alt indhold med lyd og video skal være gengivet med tekst, løsningens indhold skal kunne tilpasses og brugerfladen skal understøtte kontrast og kontrastfarver.

Ved *anvendelighed* forstås, at brugergrænsefladekomponenter og navigation skal kunne anvendes. Princippet er opfyldt, når der kan navigeres gennem hele løsningen ved at bruge tastaturet. Eventuelle tidsbegrænsninger skal kunne slås fra, hyppige blink skal undgås og løsningen skal være navigerbar.

Ved *forståelighed* forstås, at information og betjening af brugergrænsefladen skal være forståelig. Princippet er opfyldt, når løsningens sprog fremgår rent

kodningsmæssigt. Løsningen skal være gjort forudsigelig, hvilket vil sige, at løsningen er uden overraskelser for brugeren. Brugeren skal kunne få hjælp til at udfylde formularer og rette fejl.

Ved *robusthed* forstås, at indhold skal være robust nok til at kunne anvendes på stabil vis af en bred vifte af brugeragenter, herunder kompenserende teknologier som skærlæsere og forstørrelsesværktøjer. Princippet er opfyldt, når løsningen er kompatibel, hvilket vil sige, at opmærkningsproget er benyttet korrekt.

Det følger af den foreslåede formodningsregel i § 5, at hvis webstedet eller mobilapplikationen opfylder den harmoniserede standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), og en eventuel senere opdatering af denne, vil tilgængelighedskravene være opfyldt.

Til stk. 2

Bestemmelsen implementerer webtilgængeligheds-direktivets artikel 5, stk. 1-3. Bestemmelsen er en undtagelse til tilgængelighedskravene i stk. 1, der giver en offentlig myndighed mulighed for at undlade at gøre bestemt indhold på websteder og mobilapplikationer tilgængeligt, hvis det medfører en uforholdsmæssig stor byrde for den offentlige myndighed at overholde tilgængelighedskravet for det pågældende indhold. Bestemmelsen sikrer, at der er mulighed for at undtage indhold, hvor det ikke er muligt ud fra den offentlige myndigheds ressourcer at gøre indholdet tilgængeligt. Der kan også være tale om tilfælde, hvor det ikke med rimelighed er muligt for en offentlig myndighed at gøre bestemt indhold fuldt tilgængeligt.

Ved uforholdsmæssig stor byrde forstås foranstaltninger, som vil pålægge en offentlig myndighed en uforholdsmæssig stor organisatorisk eller økonomisk byrde. Der kan også være tale om, at myndighedens evne til at opfylde sit formål bringes i fare. Endvidere kan der være tilfælde, hvor offentliggørelse af oplysninger, der er nødvendige eller relevante for den offentlige myndigheds opgaver og tjenester bringes i fare. Ved vurderingen af om myndigheden kan undlade at gøre indhold tilgængeligt, skal myndigheden tage hensyn til de sandsynlige resulterende fordele eller ulemper for borgere, navnlig personer med handicap.

Bestemmelsen fastsætter de kriterier, som den offentlige myndighed skal forholde sig til, når de undlader at overholde tilgængelighedskravet på konkret indhold. I medfør af bestemmelsen skal den offentlige myndighed tage hensyn til myndighedens egen størrelse, ressourcer og art. Derudover skal den offentlige myndighed tage hensyn til de anslåede omkostninger og de fordele, som den pågældende offentlige myndighed opnår, set i forhold til de anslåede fordele for personer med handicap. Dette skal ske under hensyntagen til hyppigheden og varigheden af brugen af det specifikke websted eller den specifikke mobilapplikation.

Det er op til den enkelte offentlige myndighed selv at foretage en indledende vurdering af, om det vil medføre en uforholdsmæssig stor byrde at gøre bestemt indhold tilgængeligt. Denne vurdering skal fremgå af tilgængelighedserklæringen, jf. § 6, hvoraf det skal fremgå, hvilket indhold som ikke kan gøres tilgængeligt grundet uforholdsmæssig stor byrde for myndigheden.

Til stk. 3.

Bestemmelsen gennemfører webtilgængeligheds-direktivets artikel 5, stk. 4. I medfør af bestemmelsen skal offentlige myndigheder redegøre for, hvilket indhold som ikke er tilgængeligt på myndighedens websted eller mobilapplikation. Denne redegørelse skal indgå i den tilgængelighedserklæring, som den offentlige myndighed skal afgive og offentliggøre i medfør af lovens § 6. Hensigten er, at den offentlige myndighed skal redegøre nærmere for den vurdering, som myndigheden har foretaget i medfør af stk. 2. Det skal således fremgå af tilgængelighedserklæringen, hvorfor det angivne indhold ikke er gjort tilgængeligt. For nærmere oplysninger om, hvad der skal fremgå af tilgængelighedserklæringen henvises til bemærkningerne til § 6 nedenfor.

Til § 5

Bestemmelsen i § 5 sikrer gennemførelse af webtilgængeligheds-direktivets artikel 6, stk. 1. Det fastsættes i bestemmelsen en formodning for overensstemmelse med tilgængelighedskravene i lovens § 4, stk. 1, hvis indholdet af de offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer overholder harmoniserede standarder eller dele af disse standarder, hvis referencer er offentliggjort af Europa-Kommissionen i den europæiske unions tidende i overensstemmelse med forordning 1025/2012. Det formodes således, at de offentlige myndigheder overholder tilgængelighedskravet i § 4, hvis de overholder harmoniserede standarder fastsat af Europa-Kommissionen.

Denne lov fastsætter tilgængelighedskrav for offentlige organers websteder og mobilapplikationer. For at gøre det lettere at bringe de berørte websteder og mobilapplikationer i overensstemmelse med disse krav er det nødvendigt at gøre en formodning om overensstemmelse gældende for de berørte websteder og mobilapplikationer, som opfylder harmoniserede standarder eller dele heraf, der er udarbejdet og offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1025/2012 (1), og som har til formål at angive detaljerede specifikationer for disse krav.

Til stk. 2.

Bestemmelsen skal sikre, at webtilgængeligheds-direktivets artikel 6, stk. 3, gennemføres. I medfør af denne fastsættes det, at hvis der ikke er offentliggjort referencer til harmoniserede standarder, som omhandlet i stk. 1, formodes indhold af websteder, der opfylder de relevante krav i den europæiske standard

EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) eller dele heraf at være i overensstemmelse med tilgængelighedskravene i § 4, stk. 1.

De europæiske standardiseringsorganisationer har vedtaget den europæiske standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), der fastlægger krav om funktionsmæssig tilgængelighed for IKT-produkter og -tjenesteydelser, herunder webindhold, og som kan bruges i forbindelse med offentlige indkøb eller til at støtte andre politikker og lovgivning. Formodningen om overensstemmelse med de tilgængelighedskrav, der er fastsat i denne lov, bør baseres på punkt 9, 10 og 11 i europæisk standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).

Indtil referencerne for de harmoniserede standarder eller dele heraf offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, bør de relevante bestemmelser i europæisk standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) anses for, hvad der som minimum skal gøres for at omsætte disse principper til praksis.

Kravene til tilgængelighed i loven for websteder er de samme, der har været gældende i Danmark siden 2008 ved aftale om anvendelse af åbne standarder for software i det offentlige fra oktober 2007, hvor WCAG 2.0 AA indgår. I den europæiske standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) henvises til standarden WCAG 2.0. Opfyldes WCAG-kravene i aftalen, opfyldes kravene i loven også.

Til stk. 3.

Bestemmelsen implementerer webtilgængeligheds-direktivets artikel 6, stk. 2. Denne medfører, at når der ikke er offentliggjort referencer til harmoniserede standarder efter loven § 5, stk. 1, at offentlige myndigheders mobilapplikationer formodes at være i overensstemmelse med lovens § 4, stk. 1, hvis indholdet opfylder de tekniske specifikationer eller dele deraf.

Europa-Kommissionen har i medfør af webtilgængeligheds-direktivets kompetence til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter de tekniske specifikationer. Disse tekniske specifikationer skal opfylde kravene fastsat i lovens § 4, stk. 1, og skal som minimum sikre et tilgængelighedsniveau, der svarer til den europæiske standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04).

Til stk. 4.

Bestemmelsen bygger på webtilgængeligheds-direktivets artikel 6, stk. 3. I medfør af denne fastsættes det, at hvis der ikke er offentliggjort referencer til harmoniserede standarder, som omhandlet i lovens stk. 1, og tekniske specifikationer, som omhandlet i lovens stk. 3, ikke findes, formodes indhold af mobilapplikationer, der opfylder de relevante krav i europæisk standard EN 301 549 V1.1.2 (2015-04) eller dele heraf at være i overensstemmelse med de i lovens § 4, stk. 1, fastsatte tilgængelighedskrav, der er omfattet af disse relevante krav eller dele heraf.

For mobilapplikationers vedkommende foreligger der ikke en endelig standard for mobilapplikationers tilgængelighed. Der formodes overensstemmelse ved overholdelse af de relevante krav i EN 301 549 V1.1.2 (2015-04), indtil der foreligger referencer til harmoniserede standarder for tilgængelighed i mobilapplikationer eller tekniske specifikationer på området.

Til § 6

Bestemmelsen gennemfører webtilgængeligheds-direktivets artikel 7, stk. 1. Derfor fastsættes det, at offentlige myndigheder skal afgive og ajourføre en detaljeret, udtømmende og klar tilgængelighedserklæring i et tilgængeligt format vedrørende deres websteder og mobilapplikationers overholdelse af loven.

En tilgængelighedserklæring skal afgives af de offentlige myndigheder om deres websteders og mobilapplikationers overholdelse af de tilgængelighedskrav, der er fastsat i § 4, stk. 1. Denne tilgængelighedserklæring bør, hvor det er relevant, omfatte de tilgængelige alternativer, der er indført.

De offentlige myndigheder skal i medfør af bestemmelsen løbende vurdere, hvorvidt indholdet på myndighedens egne websteder og mobilapplikationer er tilgængeligt, og hvilket indhold, der ikke er tilgængeligt. Den enkelte offentlige myndighed skal således have overblik over indholdet på myndighedens egne websteder og mobilapplikationer for at kunne ajourføre en tilgængelighedserklæring.

Til stk. 2.

Efter bestemmelsen skal de offentlige myndigheder anvende en af Europa-Kommissionen udformet standardtilgængelighedserklæring.

Europa-Kommissionen fastsætter denne standardtilgængelighedserklæring på baggrund af gennemførelsesretsakter. Senest den 23. december 2018 vedtager Europa-Kommissionen den første gennemførelsesretsakt.

Det fremgår af direktivets 7, stk. 1, litra a-c, hvad denne tilgængelighedserklæring vil komme til at indeholde. Det er således forventningen, at Europa-Kommissionen blandt andet vil fastsætte, at tilgængelighedserklæringen skal indeholde en forklaring vedrørende de dele af indholdet, der ikke er tilgængelige, årsagerne til, at dette indhold ikke er tilgængeligt og i givet fald de tilgængelige alternativer, der er indført. Det er tillige forventningen, at det vil blive fastsat, at tilgængelighedserklæringen skal indeholde en beskrivelse af og et link til en feedbackmekanisme, der giver enhver person mulighed for at underrette den berørte offentlige myndighed om dets webstedes eller mobilapplikations manglende overholdelse af de i loven § 4, stk. 1, fastsatte tilgængelighedskrav og en mulighed for at anmode om de oplysninger, der er undtaget i medfør af lovens § 2, stk. 4, og § 4, stk. 2.

Hensigten med feedbackmekanisme er, at enhver person har mulighed for at underrette den berørte offentlige myndighed om webstedets eller mobilapplikationernes manglende overholdelse af denne lovs tilgængelighedskrav og at anmode om de oplysninger, der er undtaget. Ved hjælp af feedbackmekanismen knyttet til en håndhævelsesprocedure skal det være muligt for brugere af offentlige myndigheders websteder eller mobilapplikationer at anmode om de nødvendige oplysninger, herunder tjenesteydelser og dokumenter. Den offentlige myndighed bør som opfølgning på en rimelig og berettiget anmodning give de pågældende oplysninger på en fyldestgørende og passende måde inden for en rimelig frist.

Desuden forventes Europa-Kommissionen at fastsætte, at tilgængelighedserklæringen skal indeholde et link til den håndhævelsesprocedure, der er fastsat i § 8, og som kan benyttes i tilfælde af et utilfredsstillende svar på underretningen eller feedbacken.

Tilgængelighedserklæringen for mobilapplikationer skal offentliggøres på den offentlige myndigheds websted, som har udviklet mobilapplikationen, eller sammen med andre oplysninger, der er anføres, når applikationen downloades fra for eksempel Apple's App Store eller Google's Google Play.

Mobilapplikationer er tilgængelige fra forskellige kilder, blandt andre private applikationsbutikker. Der bør sammen med beskrivelsen af mobilapplikation, som brugerne får vist, inden de downloader en mobilapplikation, gives oplysninger om tilgængeligheden af mobilapplikationer fra offentlige myndigheder, der downloades fra tredjepartskilder. Dette pålægger ikke store platformudbydere at ændre deres applikationsdistributionsmekanismer, men pålægger i stedet de offentlige myndigheder et krav om at gøre tilgængelighedserklæringen tilgængelig ved hjælp af eksisterende eller fremtidig teknologi.

Til § 7

Bestemmelsen følger af webtilgængeligheds-direktivet artikel 8. Det foreslås, at Digitaliseringsstyrelsen udpeges som den myndighed, der skal varetage opgaven, med at monitorere, hvorvidt de offentlige myndigheder overholder tilgængelighedskravene, der fremgår af § 4, stk. 1. Monitoreringen skal foregå på grundlag af en monitoreringsmetode, der fastsættes af Europa-Kommissionen. Monitoreringsmetoden skal fastsættes ved gennemførelsesretsakt senest den 23. december 2018.

I direktivets artikel 8 stk. 2, er det fastsat, at monitoreringsmetoden skal være gennemsigtig, overførbar, sammenlignelig, reproducerbar og let at anvende. Desuden fremgår det af direktivets artikel 8, stk. 3 litra a – f, hvad monitoreringsmetoden skal indeholde. Heraf fremgår, at metoden skal omfatte monitoreringshyppighed og prøveudtagning af de websteder og mobilapplikationer, som skal overvåges. For så vidt angår websteder, skal

metoden indeholde prøveudtagning af websteder og indholdet på disse websteder. For så vidt angår mobilapplikationer, skal metoden beskrive det indhold, der skal testes, under hensyntagen til tidspunktet for den oprindelige lancering af mobilapplikationen og af efterfølgende funktionsopdateringer. Derudover skal monitoreringsmetoden omfatte en beskrivelse af, hvordan overholdelsen eller manglende overholdelse af tilgængelighedskravene i § 4, stk. 1, skal påvises på behørig vis. I den forbindelse kan der henvises direkte til de relevante beskrivelser i den harmoniserede standard eller i mangel heraf i de tekniske specifikationer eller i den europæiske standard i de tilfælde, hvor det giver mening. Monitoreringsmetoden skal endvidere indeholde en mekanisme i tilfælde af identificerede mangler til forelæggelse af data og oplysninger om overholdelse af de i § 4, stk. 1, fastsatte tilgængelighedskrav i et format, som kan anvendes af de offentlige myndigheder. Det fremgår desuden af direktivet, at metoden skal omfatte passende ordninger, herunder om nødvendigt eksempler og anvisninger, vedrørende automatiske og manuelle tests og brugervenlighedstests, kombineret med rammen for prøveudtagning på en måde, der er forenelig med monitoreringens og rapporteringens hyppighed.

På baggrund af monitoreringen aflægger Digitaliseringsstyrelsen rapport til Europa-Kommissionen senest den 23. december 2021 og derefter hvert tredje år omkring resultatet af monitoreringen.

Det fremgår endvidere af direktivets artikel 8, stk. 5, litra a-d, at monitoreringsrapporten skal indeholde oplysninger omkring de mekanismer, som er oprettet af medlemsstaterne til høring af de relevante interessenter om websteders og mobilapplikationers tilgængelighed. Rapporten skal derudover indeholde procedurer for offentliggørelse af eventuel udvikling inden for tilgængelighedspolitik for websteder og mobilapplikationer. Desuden skal rapporten indeholde erfaringer fra og resultater af gennemførelsen af bestemmelserne om overensstemmelse med tilgængelighedskravene efter § 4, og oplysninger om uddannelses- og oplysningsaktiviteter.

Til stk. 2.

Det foreslås med bestemmelsen, at ministeren for offentlig innovation fastsætter nærmere regler for monitoreringen af de offentlige myndigheders websteder og mobilapplikationer.

Monitoreringen skal som nævnt ovenfor foregå på grundlag af en monitoreringsmetode, der er fastsat af Europa-Kommissionen. Ministeren for offentlig innovation kan derfor ikke fastsætte regler, der er i strid med den af Europa-Kommissionen fastsatte monitoreringsmetode.

Til § 8

Bestemmelsen implementerer webtilgængeligheds-direktivets artikel 9, hvoraf det fremgår, at der skal fastsættes en håndhævelsesprocedure. Direktivet er formuleret

bredt, hvorfor der er vide rammer for hvordan den nationale håndhævelsesprocedure udformes.

Det foreslås med § 8, at håndhævelsesopgaven bliver placeret hos Digitaliseringsstyrelsen. I medfør af bestemmelsen fører Digitaliseringsstyrelsen tilsyn med om de offentlige myndigheder overholder § 4, stk. 1, om de offentlige myndigheder har været berettiget til at undtage indhold efter § 4, stk. 2, samt med om de offentlige myndigheder overholder § 6.

Digitaliseringsstyrelsen fører tilsyn med de offentlige myndigheders overholdelse af tilgængelighedskravene i § 4, stk. 1, i forbindelse med monitoreringsrapporterne og eventuelle borgerhenvendelser. Digitaliseringsstyrelsen vil i den henseende føre tilsyn med udgangspunkt i blandt andet de offentlige myndigheders tilgængelighedserklæring.

De offentlige myndigheder kan undtage bestemt indhold på websteder og mobilapplikationer fra tilgængelighedskravet efter en vurdering af, at der er tale om uforholdsmæssige store byrder, jf. § 4, stk. 2. Når en offentlig myndighed undlader at gøre indhold tilgængeligt efter denne bestemmelse, vil Digitaliseringsstyrelsen kunne gennemgå denne vurdering og fastslå, om myndigheden var berettiget til at undtage dette indhold. Digitaliseringsstyrelsen vil blandt andet kunne foretage denne vurdering, ved udvælgelse af websteder til stikprøvekontrol eller eksempelvis hvis en borger retter henvendelse til Digitaliseringsstyrelsen efter at have fået utilfredsstillende svar fra myndigheden efter feedbackmekanismen i tilgængelighedserklæringen. Her vil Digitaliseringsstyrelsen i et vist omfang skulle se på, hvorvidt myndighederne har redegjort fyldestgørende for deres prioritering af ressourcer på tilgængelighed af deres websteder og mobilapplikationer.

De offentlige myndigheder skal i medfør af lovens § 6 afgive en tilgængelighedserklæring vedrørende myndighedens overholdelse af denne lov. For så vidt websteder, skal tilgængelighedserklæringen fremgå af myndighedens websted. For så vidt mobilapplikationer, skal tilgængelighedserklæringen fremgå af myndighedens websted eller i forbindelse med de informationer, der er tilgængelige, når applikationen downloades. Det fremgår af direktivet, at tilgængelighedserklæringen skal indeholde en forklaring af de dele, der ikke er tilgængelige og årsagerne hertil. Derudover skal der være en beskrivelse af og et link til en feedbackmekanisme, der giver enhver person mulighed for at underrette den berørte offentlige myndighed om dets websteds eller mobilapplikations manglende overholdelse af de i loven fastsatte tilgængelighedskrav. Desuden skal det være muligt at anmode om de oplysninger, der er undtaget i medfør af bestemmelsen om uforholdsmæssig stor byrde. Endvidere skal der være et link til den håndhævelsesprocedure, som kan benyttes i tilfælde af et utilfredsstillende svar på underretningen eller feedbacken fra myndigheden.

Europa-Kommissionen skal senest den 23. december 2018 ved en gennemførelsesretsakt fastsætte udformningen af tilgængelighedserklæringen. Det fremgår af direktivet, at tilgængelighedserklæringen skal indeholde ovenstående, men den konkrete udformning er således endnu ikke fastsat. Som det fremgår af den foreslåede stk. 5 vil ministeren for offentlig innovation kunne fastsætte nærmere regler om tilsynet, herunder de forhold, der følger af gennemførelsesretsakten, jf. nedenfor.

Digitaliseringsstyrelsen vil i medfør af denne bestemmelse kunne føre tilsyn med, om de offentlige myndigheder afgiver en klar og udtømmende tilgængelighedserklæring efter § 6.

Til stk. 2.

Det foreslås med bestemmelsen, at Digitaliseringsstyrelsen kan beslutte, om der er tilstrækkelig anledning til at rejse en tilsynssag. En tilsynssag kan blandt andet rejses ved egen drift, i forbindelse med stikprøver, på baggrund af monitoreringsrapporter og på baggrund af henvendelser fra borgere.

Henvendelser fra borgere medfører ikke nødvendigvis, at Digitaliseringsstyrelsen skal rejse en tilsynssag. Bagatelagte forhold medfører eksempelvis ikke en pligt for Digitaliseringsstyrelsen til at rejse en tilsynssag. Derudover bør henvendelser fra borgerne være tilstrækkeligt præcise i sin beskrivelse af, hvilke dele af den offentlige myndigheds websted eller mobilapplikation, som ikke er tilgængelig. Borgerne skal rette henvendelse til den pågældende offentlige myndighed via feedbackmekanismen i tilgængelighedserklæringen, inden Digitaliseringsstyrelsen kontaktes

Digitaliseringsstyrelsen kan selv rejse en tilsynssag, hvis styrelsen bliver opmærksom på, at en offentlig myndigheds websted eller mobilapplikation ikke lever op til tilgængelighedskravene. Dette kan blandt andet ske på baggrund af resultaterne fra monitoreringsrapporten, hvis Digitaliseringsstyrelsen er blevet opmærksom på mangler ved tilgængeligheden af offentlige myndigheders websteder eller mobilapplikationer og lignende. Derudover kan Digitaliseringsstyrelsen føre tilsyn på baggrund af stikprøvekontrol, hvor de offentlige myndigheders websteder og mobilapplikation eksempelvis bliver testet for om de lever op til tilgængelighedskravene. Stikprøvekontrollen kan blandt andet vedrøre, hvorvidt videoer på de offentlige myndigheders websteder er i overensstemmelse med tilgængelighedskravene.

Til stk. 3.

I medfør af den foreslåede bestemmelse skal de offentlige myndigheder give Digitaliseringsstyrelsen adgang til at tilgå alle løsninger, som er beskyttet af login. Det vil i visse tilfælde være nødvendigt at påse, om selvbetjeningsløsninger lever op til lovens krav. Disse løsninger kan ikke tilgås af alle, hvorfor det er nødvendigt at sikre, at Digitaliseringsstyrelsen har mulighed for at efterprøve om indholdet lever op til tilgængelighedskravene i loven.

Til stk. 4

Det foreslås med bestemmelsen, at Digitaliseringsstyrelsen kan meddele påbud, hvis den offentlige myndighed ikke overholder § 4, stk. 1, og stk. 2, og § 6. Bestemmelsen beskriver, hvad Digitaliseringsstyrelsen kan pålægge de offentlige myndigheder.

Med bestemmelsens *nr. 1*, fastlægges det, at Digitaliseringsstyrelsen kan meddele påbud om, at den offentlige myndighed skal gøre konkret indhold tilgængeligt. Hvis Digitaliseringsstyrelsen bliver opmærksom på, at en offentlig myndighed ikke overholder § 4, stk. 1, kan Digitaliseringsstyrelsen give påbud om, at myndigheden skal gøre konkret indhold tilgængeligt. Derudover kan Digitaliseringsstyrelsen foretage en vurdering af, om en offentlige myndighed har været berettiget til at undtage tilgængeligt indhold efter § 4, stk. 2. Hvis Digitaliseringsstyrelsen finder, at den offentlige myndighed ikke har været berettiget til at undtage indholdet efter § 4, stk. 2, kan styrelsen give påbud om at gøre det undtage indhold tilgængeligt.

Med bestemmelsens *nr. 2*, fastlægges det, at Digitaliseringsstyrelsen kan meddele påbud til en offentlig myndighed om at sikre en fyldestgørende og opdateret tilgængelighedserklæring. Hvis de offentlige myndigheder ikke sikrer en løbende ajourføring af tilgængelighedserklæringen for deres websteder og mobilapplikationer, kan Digitaliseringsstyrelsen give den offentlige myndighed påbud om at overholde § 6.

Med bestemmelsens *nr. 3*, fastlægges det, at Digitaliseringsstyrelsen typisk på baggrund af en konkret henvendelse fra en borger kan meddele påbud til en offentlig myndighed om at anvise konkret tilgængeligt alternativ. Hvis det ikke er muligt for den offentlige myndighed at gøre konkret indhold tilgængeligt og den offentlige myndighed ikke har givet borgeren et tilgængeligt alternativ, kan Digitaliseringsstyrelsen give påbud om, at den offentlige myndighed skal give et tilgængeligt alternativ.

Til stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at ministeren for offentlig innovation kan fastsætte nærmere regler for tilsynet. Bestemmelsen er indsat, da det kan vise sig nødvendigt at fastsætte præciserende regler for tilsynet efter, at Europa-Kommissionen har udformet tilgængelighedserklæringen og monitoreringsmetoden. Derudover kan det være nødvendigt at fastsætte yderligere regler for tilsynet og tilsynets virke.

Til § 9

Bestemmelsen sikrer gennemførelse af webtilgængeligheds-direktivets artikel 12, stk. 1, hvoraf det fremgår, at direktivet skal være implementeret, så det træder i kraft den 23. september 2018. Det foreslås derfor, at loven træder i kraft den 23. september 2018.

Til stk. 2

Bestemmelsen gennemfører webtilgængeligheds-direktivet artikel 12, stk. 3, litra a, og fastsætter, at loven finder anvendelse fra den 23. september 2019 på offentlige myndigheders websteder, der offentliggøres efter lovens ikrafttræden.

Dette medfører, at nye websteder skal være tilgængelige et år efter lovens ikrafttrædelse.

Nye websteder defineres som helt nyoprettede websteder, der er nydesignet, og som ikke eksisterede tidligere, samt allerede eksisterende websteder, der nyudvikles eller undergår markante ændringer for hele webstedets design, interaktion, funktionalitet eller formål. Allerede eksisterende websteder, der får en enkeltstående ny funktionalitet på enkelte områder, fx ny søgefunktion, ny mulighed for at tilvælge kontrast eller lignende nye indholdsområder inden for det eksisterende formål, fx sundhedsportal med det nye område "Sund kost" eller lignende, nyt design på enkeltstående elementer, blandt andet nyt logo, mindre korrektioner af farver eller lignende anses ikke for at være et nyt websted. Et allerede eksisterende websted, der skifter teknisk platform, anses heller ikke for at være et nyt websted, hvis der ikke sker ændringer i design, interaktion, funktionalitet eller formål for hele webstedet. Det vil dog være hensigtsmæssigt at benytte lejligheden til at sikre tilgængeligheden ved overgangen til den nye platform.

Til stk. 3.

Bestemmelsen implementerer webtilgængeligheds-direktivet artikel 12, stk. 3, litra b, og fastsætter, at loven finder anvendelse fra den 23. september 2020 på offentlige myndigheders websteder, der er offentliggjort før lovens ikrafttræden.

Der er således en længere frist til at gøre ældre websteder tilgængelige. Disse websteder skal være først tilgængelige to år efter lovens ikrafttrædelse.

Til stk. 4.

Bestemmelsen følger af webtilgængeligheds-direktivet artikel 12, stk. 3, litra c, og fastsætter, at loven finder anvendelse på offentlige myndigheders mobilapplikationer fra den 23. juni 2021.

Til § 10

Bestemmelsen i § 10 vedrører lovens territoriale anvendelsesområde. Det foreslås med denne bestemmelse, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Til stk. 2.

I stk. 2 foreslås det, at der hjemles mulighed for, at loven kan sættes i kraft ved kgl. anordning på Færøerne.

Til stk. 3.

Det foreslås med stk. 3, at der hjemles mulighed for, at loven kan sættes i kraft ved kgl. anordning på Grønland.